

Arrest

nr. 160 792 van 26 januari 2016
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 3 juli 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juni 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. DERUYCK loco advocaat S. MICHOLT en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Soedanese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Fteyes. U werd zonder reden gearresteerd in januari 2010 toen u op weg was naar Khartoem door veiligheidsagenten die u sloegen en u na twee, drie uur opnieuw vrijlieten. Toen ze u vrijlieten zeiden ze u dat u opgepakt werd omdat uw naam op een andere naam leek. U werd lid van Girifna, een oppositiebeweging, op 1 november 2013. Op 18 of 19 januari ging u naar Khartoem om mee te doen aan protesten, georganiseerd door Girifna, in het Al Kalakla district in Khartoem. Dit protest vond plaats op 21 januari 2014 en u werd tijdens het protest opgepakt door de politie. U werd dan gevangengezet op een voor u onbekende plaats maar u denkt dat dit in Umdurman was. Op 7 juli 2014 slaagde u erin te ontsnappen nadat u een soldaat, die u moest bewaken, omkocht. U dook dan onder bij een vriend van u in Khartoem waar u enkele dagen verbleef en ging daarna naar Port Sudan waar u aan boord van een

schip ging dat u naar België bracht. U kwam aan in België op 30 juli 2014 en vroeg er dezelfde dag asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Toen er u in het begin van uw gehoor op het CGVS gevraagd werd of u tijdens uw gehoor bij DVZ de hoofdredenen kunnen vermelden hebt omwille van dewelke u uw land verlaten hebt zei u dat u het daar niet in detail kon uitleggen want de vertaler zou u gezegd hebben om het kort te houden. Gevraagd of er dan belangrijke redenen of zaken waren die u daar niet kunnen vermelden hebt zei u dat u daar niet verteld had dat u beschuldigd werd van bij een partij te zijn en dat u geen lid bent van een partij maar van een beweging. Uw reden om dit niet te vermelden was omdat deze beweging waar u lid van bent niet officieel erkend is in het land, het is een beweging van een groep jongeren die niet erkend wordt door de regering en hun activiteiten zijn politiek. Toen u dan opnieuw gevraagd werd waarom u dat niet bij DVZ vermeld had, zei u dan dat ze u daar zouden gezegd hebben om het kort te houden (zie gehoorverslag CGVS p.3).

Toen u dan wat later tijdens uw gehoor op het CGVS de vraag gesteld werd of u lid bent van een politieke partij zei u dat u lid bent van een politieke organisatie, Girifna, een jongerenbeweging (zie gehoorverslag CGVS p.6). U zei ook dat u lid bent sinds 1 november 2013 en dat u lid werd in Khartoem. Er werd u dan opnieuw gevraagd waarom u bij DVZ niet gezegd had dat u lid was van Girifna en uw uitleg was weinig overtuigend, u zou het daar niet gezegd hebben omdat Girifna geen officieel erkende partij is, de partijen die niet tot de regering behoren zijn niet officieel. Hoewel u dus eerst zei dat u geen lid bent van een politieke partij, maar van een beweging, zegt u, wanneer u de vraag gesteld wordt tijdens uw gehoor op het CGVS of u lid bent van een politieke partij, dat u wel lid bent van een politieke 'organisatie', Girifna.

Tijdens uw gehoor op het DVZ werd u nochtans de volgende vraag gesteld: Was u actief in een organisatie (of vereniging, partij)? Welke organisatie? Wat was uw functie en uw activiteit? In welke periodes was u actief? Wat is het verband met het risico of de vrees bij de terugkeer? (zie vragenlijst CGVS punt 3.3) Aangezien u 'nee' antwoordde op de vraag of u lid was van een organisatie (of vereniging, partij) werd er niet meer doorgevraagd. Uw uitleg voor het niet vermelden dat u lid bent van Girifna, namelijk dat het geen officieel erkende partij is die niet tot de regering behoort is helemaal niet aannemelijk, men vroeg u niet of u lid bent van een officieel erkende politieke partij in Soedan, er werd u gevraagd of u lid was van een organisatie. Dat men u daar gezegd zou hebben om het kort te houden waardoor u het daar niet zou kunnen gezegd hebben dat u lid was van Girifna houdt ook geen steek, u had evengoed "ja" kunnen zeggen in plaats van "nee".

Tijdens uw gehoor bij DVZ werd er u ook gevraagd over welke documenten u beschikte. U legde geen documenten neer bij DVZ, u vermeldde er enkel dat u over een aanvraag voor een identiteitskaart beschikte maar dat die nog in Soedan lag (zie verklaring DVZ, persoonlijke documenten en overzicht voorgelegde identiteits- en reisdocumenten + ontvangstbewijs andere documenten). Tijdens uw gehoor op het CGVS legde u uw lidkaart van Girifna neer en verklaarde u dat u die al bij u had toen u in België aankwam (zie gehoorverslag CGVS p.8). Er werd u dan gevraagd waarom u dan die kaart niet getoond had tijdens uw gehoor bij DVZ en uw uitleg was opnieuw dat ze u daar gezegd zouden hebben dat u meer tijd ging hebben bij het tweede interview. U werd er op gewezen dat men bij DVZ naar uw documenten gevraagd had en u daar gezegd had dat u er geen bijhad en uw uitleg daarvoor was dat ze u daar naar uw identiteitsdocumenten gevraagd hadden, die u niet had en dat u enkel de kopie van uw identiteitskaart bijhad, die u niet getoond hebt omdat ze u daar zouden gezegd hebben dat u dat moest doen bij uw tweede interview. Dat u al een kopie van uw identiteitskaart bijgehad zou hebben tijdens uw interview, die u daar niet mocht tonen, terwijl men opgeschreven heeft dat u zei dat u uw aanvraag voor een identiteitskaart in Soedan achtergelaten hebt, is allerminst geloofwaardig. U slaagt er ook niet in uit te leggen waarom u uw lidkaart van Girifna niet getoond hebt bij DVZ, het feit dat men u daar gezegd zou hebben dat u meer tijd zou hebben tijdens uw eerste interview is namelijk geen verklaring voor het feit dat u uw lidkaart daar niet getoond hebt en zelf niet vermeld hebt.

Van een kandidaat-vluchteling die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding van zijn vertrek of vlucht uit zijn land van herkomst zouden zijn geweest. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit vanaf het begin.

Uw uitleg voor het niet tonen van uw lidkaart bij DVZ is des te ongeloofwaardiger aangezien u vertelde dat u deze lidkaart al had toen u in België kwam. U verklaarde namelijk dat u die kaart niet bij u had toen u op 21 januari naar het protest ging (zie gehoorverslag CGVS p.9). Aangezien u vertelde dat u werd gearresteerd tijdens het protest van 21 januari (zie gehoorverslag CGVS p.11) en dan werd opgesloten

waarna u, na uw ontsnapping, naar het huis van een vriend van u ging en dan naar Port Soedan (zie gehoorverslag CGVS p.20), werd er u de vraag gesteld hoe het dan kan dat u die lidkaart bij u had toen u in België aankwam. Uw uitleg hiervoor was dat een vriend van uw nonkel, Ahmed, u die kaart, die in het huis van uw nonkel in Khartoem lag, had gebracht in Port Soedan. Hij kwam u die kaart brengen omdat u het hem zou gevraagd hebben en u vroeg hem dat omdat u alle documenten wilde hebben die uw nationaliteit konden bewijzen. U vroeg hem niet om andere documenten omdat u niet wist waar deze zich bevonden (zie gehoorverslag CGVS p.21-22). U verklaart dus dat u een vriend van uw nonkel van Khartoem naar Port Sudan liet komen om u uw lidkaart te brengen aangezien u alle documenten wilde hebben die uw nationaliteit bevestigen en u toonde deze dan niet bij DVZ. Toen u hierop gewezen werd tijdens uw gehoor op het CGVS en er u gevraagd werd hoe het dan komt dat u die kaart niet toonde bij DVZ antwoordt u eerst niet op de vraag en zegt u dan dat men u daar gezegd zou hebben om "niet te veel te spreken". Dat u uw lidkaart van Girifna speciaal laat overkomen van Khartoem naar Port Sudan, enkele dagen voor uw vertrek, omdat u een bewijs wilde hebben van uw nationaliteit en u deze kaart dan niet toont wanneer men u bij DVZ om uw documenten vraagt omdat men u daar gezegd zou hebben om "niet te veel te spreken" is volslagen ongeloofwaardig.

Er werd u tijdens uw gehoor op het CGVS gevraagd of u de namen Nagi Mussa en Rudwan Dawod kende waarop u verklaarde deze namen niet te kennen (zie gehoorverslag CGVS p.12). Uit informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat Nagi Mussa en Rudwan Dawod medeoprichters zijn van de beweging Girifna. Verder blijkt dat Rudwan Dawod, die gearresteerd werd in 2012, grote bekendheid geniet in Soedan als leider en lid van Girifna door de rechtszaak die tegen hem ingespannen werd door de Soedanese regering (zie informatie blauwe map). Ook Nagi Mussa werd gearresteerd door de Soedanese autoriteiten en vrijgelaten waarna hij naar Egypte verhuisde (zie informatie blauwe map). Dat u deze twee namen niet eens kan herkennen als zelfverklaard lid van Girifna is niet aannemelijk.

U verklaarde dat er protesten tegen de verhoging van de brandstofprijzen waren in Soedan in 2013, in de zesde of de zevende maand en dat het een enorm protest was, er werden toen volgens u zelfs 200 mensen vermoord in Khartoem (zie gehoorverslag CGVS p.12). U zei dat u deelnam aan die protesten maar u was niet zeker of het nu in de zesde of de zevende maand was. Er werd u gevraagd of er ook protesten waren in september 2013 en u zei dat u het niet zeker wist (zie gehoorverslag CGVS p.13). U zei dat u, toen u in 2013 ging betogen in Khartoem, u daar toen ongeveer zeven dagen bleef en dan terug ging naar huis omdat u moest werken. U kon zich niet herinneren wanneer u daarna terug naar Khartoem ging maar u had verklaard dat u lid werd van Girifna op 1 november 2013 en u zei dat u dan waarschijnlijk een paar dagen voordien naar Khartoem ging. Gevraagd of er dan protesten waren tussen juni/juli en november 2013 zei u dat u het zich niet meer herinnerde. U zei ook dat u niet goed bent in data herinneren. Dat u, wanneer u gevraagd wordt naar de protesten in Soedan in september 2013, zegt dat u niet goed bent in data herinneren is weinig geloofwaardig aangezien u verklaarde op 1 november 2013 lid geworden te zijn van Girifna (zie gehoorverslag CGVS p.3); u zich kon herinneren dat u op 4 juli 2014 ontsnapte uit de gevangenis en op 12 juli 2014 vertrok uit Khartoem (zie gehoorverslag CGVS p.5), u verklaarde bij verstek veroordeeld te zijn in Soedan op 8 augustus 2014 (zie gehoorverslag CGVS p.7), u zich kon herinneren dat u uitgenodigd werd door Girifna op een feest op 10 januari 2014 en dat dit een donderdag was (zie gehoorverslag CGVS p.9), u behandeld werd in het ziekenhuis op 14 januari 2010 (zie gehoorverslag CGVS p.9) en u aankwam in België op 30 juli 2014 (zie gehoorverslag CGVS p.10). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat het hoogtepunt van de protesten tegen de verhoging van de brandstofprijzen in Soedan plaatsvond in september 2013. Dat u zich dat niet kan herinneren hoewel u verklaarde dat u enkele maanden daarvoor deelnam aan deze protesten, ondermijnt verder het door u geschetste profiel als politiek activist.

U verklaarde dat u voor 21 januari aankwam in Khartoem, u dacht dat u daar aankwam op 18 of 19 januari (zie gehoorverslag CGVS p.5 & 14). U bevestigde dat u al enkele dagen in de wijk Kalakla aanwezig was voor de protesten van 21 januari 2014. Er werd u de vraag gesteld of er in de dagen voorafgaand aan 21 januari al protesten waren in Kalakla en u verklaarde dat deze begonnen op 21 januari (zie gehoorverslag CGVS p.14). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat er al in de dagen voorafgaand aan 21 januari protesten uitbroken waren in Kalakla omwille van het tekort aan brood en de stijgende prijzen.

Door het feit dat u bij DVZ "vergat" te vermelden dat u lid bent van Girifna en daar uw lidkaart niet toonde, hoewel u die bijhad, u twee namen van stichters van Girifna niet eens herkende, u niets kon vertellen over de protesten in Soedan in september 2013 en door het feit dat u verklaarde dat er geen protesten plaatsvonden in de Al Kalakala wijk in de dagen voorafgaand aan 21 januari 2014 hoewel dit wel zo is, kan er geen enkel geloof gehecht worden, noch aan uw verklaarde lidmaatschap van Girifna, noch aan uw verklaarde deelname aan protesten op 21 januari 2014. Bijgevolg kan er ook

geen geloof gehecht worden aan de door u verklaarde vervolgingsfeiten door de Soedanese autoriteiten.

U verklaarde tijdens uw gehoor op het CGVS dat u in januari 2010 opgepakt werd voor enkele uren door veiligheidsagenten die u zouden geslagen hebben en de nagels van uw voet verwijderden (zie gehoorverslag CGVS p.9). Ze zouden u gearresteerd hebben omdat uw naam op een andere naam leek. U vermeldde dit niet bij DVZ (zie vragenlijst CGVS) en toen u gevraagd werd waarom u dit niet vermeld had bij DVZ zei u eerst opnieuw dat men u daar gezegd zou hebben om kort de vragen te beantwoorden. Toen u erop gewezen werd dat men u de vraag stelde of u gearresteerd werd in Soedan en u daar verklaard hebt dat u eenmaal gearresteerd werd (zie vragenlijst CGVS) zei u dan dat u het niet als een arrestatie beschouwt, dat het een normaal ding is voor u. Dit zijn tegenstrijdige verklaringen als uitleg voor het feit dat u bij DVZ niets gezegd hebt over uw arrestatie in 2010, eerst zegt u dat men u daar gezegd heeft het kort te houden en wanneer u erop gewezen wordt dat u bij DVZ expliciet hebt gezegd dat u eenmaal gearresteerd werd, zegt u dan dat u dat eigenlijk niet als een arrestatie beschouwt, dat het "een normaal ding is voor u" (zie gehoorverslag CGVS p.10). Dat u een arrestatie en de martelingen die u daarbij onderging als een "normaal ding" zou beschouwen en het daarom niet vermeld hebt bij DVZ is niet aannemelijk en allerm minst geloofwaardig vooral niet omdat u zei dat u er drie wonden aan uw hoofd aan overhield, een wonde op de onderkant van uw voet en dat ze de nagels van uw voet zouden verwijderd hebben. U legde daar ook een medisch certificaat van neer (dat hieronder nog besproken zal worden) van uw behandeling in het ziekenhuis in januari 2010 en u verklaarde dat certificaat zelf nooit gezien te hebben tot het opgezonden werd door uw advocaat toen u zich al in België bevond (zie gehoorverslag CGVS p.10). Omwille van het feit dat u deze arrestatie en de daaruit voortvloeiende martelingen "vergat" te vermelden bij DVZ, omwille van het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde toen u gevraagd werd waarom u dat niet vermeld had bij DVZ en omdat u deze arrestatie en de foltering die erop volgden als "een gewoon ding" omschrijft kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw arrestatie en ondergane martelingen in januari 2010.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u een kopie van uw identiteitskaart neer; deze verandert de hierboven gedane vaststellingen niet aangezien uw nationaliteit hier niet in twijfel wordt getrokken. U legde verder een kopie van een oproepingsbrief neer waarin staat dat u beschuldigd wordt van deelname aan het ondermijnen van het regime en de binnenlandse veiligheid en van spionage. U wordt in dit document ook concreet beschuldigd van deelgenomen te hebben aan een betoging met als bedoeling het regime te ondermijnen, en dit op 21/01/2014.

U legde ook kopie neer van een veroordeling bij verstek van de correctionele rechtbank van Khartoem op 8 augustus 2014 waarin u veroordeeld wordt tot levenslange opsluiting. Deze oproepingsbrief en veroordeling zijn het gevolg van uw vervolging door de Soedanese autoriteiten, die hierboven als niet geloofwaardig beschouwd wordt. Deze zijn dus allerm minst een bewijs van de door u verklaarde vervolging door de Soedanese autoriteiten daar ze gelijk waar door eender wie kunnen gefabriceerd zijn. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt trouwens dat documentenfraude vaak voorkomt in Soedan. Bijgevolg zijn dergelijke documenten niet in staat de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen.

U legde ook een brief van Girifna neer waarover u verklaarde dat het een uitnodiging was voor een feest ; deze is allerm minst een bewijs van het door u verklaarde lidmaatschap van Girifna daar ze gelijk waar door eender wie kan opgemaakt zijn. Deze brief verandert de hierboven gedane vaststellingen dus niet. Wat betreft uw lidkaart van Girifna die u neerlegde; ook deze kaart is allerm minst een bewijs van het door u verklaarde lidmaatschap van Girifna daar ze gelijk waar door eender wie kan opgemaakt zijn en verandert de hierboven gedane vaststellingen, waarin uw lidmaatschap van Girifna totaal ongeloofwaardig wordt geacht, niet. U legde ook een medisch certificaat neer van uw behandelingen in het Specialised medical center hospital in Khartoem van 14 januari 2010 waarin beschreven wordt dat u een wonde onderaan uw voet en een wonde aan uw hoofd hebt. Verder staat daarin dat er aan uw beide voeten 3 teennagels ontbreken. Dit medisch certificaat verandert de bovenstaande vaststellingen niet daar dit attest gelijk waar en door eender wie kan opgemaakt zijn en bovendien staat in dit attest niet vermeld dat deze verwondingen het gevolg zouden zijn van de door u verklaarde arrestatie en foltering die hierboven als niet geloofwaardig beschouwd worden.

U legde ook een medisch certificaat neer opgemaakt door dokter Dirk Vanderhoydonck waarin staat dat u een litteken op uw hoofdheid hebt dat zou veroorzaakt zijn door een handvat van een pistool en een litteken op de zool van uw rechtersvoet hebt dat zou veroorzaakt zijn door een bajonet. De arts baseert

zich hier dus duidelijk enkel op uw verklaringen over de oorzaken van deze littekens en deze vaststellingen vormen dan ook geen bewijs voor de door u verklaarde arrestatie en folteringen die hierboven als niet geloofwaardig beschouwd worden. Verder vermeldt dit medisch attest dat u schimmelnagels aan uw tenen hebt. In het attest staat niet vermeld dat deze schimmelziekte het gevolg zou zijn de door u verklaarde arrestatie en folteringen die hierboven als niet geloofwaardig beschouwd worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker de volgende documenten: "UN warns of worsening situation in Sudan's Darfur", Aljazeera, 11 juni 2015; "Sudan Travel Warning", travel.state.gov, 15 juni 2015; "Sudan 2015 Crime and Safety Report", OSAC, 20 mei 2015; "Reisadvies Soedan", 5 februari 2015, geldig op 3 juli 2015, Koninkrijk België, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), artikel 1A van het Verdrag van Genève, en de materiële motiveringsplicht, "*minstens de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*", gaat verzoeker in op de vier elementen van het begrip "vluchteling". Hij volhardt in zijn asielrelaas en meent aan deze criteria te voldoen.

Verzoeker stelt dat er verschillende redenen zijn die rechtvaardigen waarom hij vanaf het begin niet heeft vermeld lid te zijn van de politieke partij "Girifna". Zo dient er eerst en vooral rekening gehouden te worden met het feit dat hij er vanaf het eerste moment, bij de Dienst Vreemdelingenzaken, op gewezen werd dat hij het allemaal zeer kort moest houden. Verzoeker diende een samenvatting te geven en alle verdere details konden besproken worden tijdens het tweede verhoor bij verweerster.

Verder legt verzoeker uit dat hij ook angst had om onmiddellijk open kaart te spelen. Zo was hij bang dit te vermelden omdat de partij "Girifna" geen officiële partij is.

Eveneens stelt verzoeker dat hij opgestoken werd door anderen. Zo heeft een vriend van verzoeker hem aangeraden dit niet onmiddellijk mee te delen.

Wat betreft het niet afgeven van zijn lidkaart 'Girifna' bij de Dienst Vreemdelingenzaken, argumenteert verzoeker dat hij, op het moment van het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken, enkel zijn lidkaart bijhad. Echter zou hij niet de kans gekregen hebben om alles bij de Dienst Vreemdelingenzaken uit te leggen. Bovendien, zo legt verzoeker verder uit, was hij ook bang om zijn kaart aan de Dienst Vreemdelingenzaken te tonen. Hij had angst onmiddellijk teruggestuurd te worden naar Soedan.

Dat verzoeker enorme moeite heeft gedaan om zijn lidkaart te kunnen bekomen, doet hieraan geen afbreuk. Verzoeker wou zijn identiteit staven en omdat hem telkenmale werd gezegd dat hij dit bij zijn tweede interview kon tonen en bespreken, heeft hij afgewacht tot zijn verhoor bij verweerster.

Wat betreft de identiteitsdocumenten en het feit dat er werd opgeschreven dat verzoeker zijn aanvraag in Soedan heeft achtergelaten, wenst verzoeker te benadrukken dat hij dit niet heeft verklaard.

Wat betreft de namen "Nagi Mussa" en "Rudwan Dawad", stelt verzoeker dat hij eerlijk heeft aangegeven deze namen niet te kennen. Verzoeker merkt hierbij wel onmiddellijk op dat de meeste oprichters van de partij Girifna bij de leden niet bekend zijn. Verder is hij de mening toegedaan dat verweerster de informatie die hij wel weet over zijn politieke partij, negeert.

Aangaande de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen rond de protesten tegen de verhoging van de brandstofprijzen, geeft verzoeker aan dat dit niet kan gecatalogeerd worden als een tegenstrijdigheid. Verzoeker zou immers tijdens zijn verhoor aangegeven hebben dat er in 2013 verschillende protesten waren. Onmiddellijk heeft verzoeker ook verklaard niet zeker te weten wanneer precies er protesten waren. Bovendien had verzoeker het over de protesten waar hij zelf aan deelnam en vonden die plaats tijdens de zesde of de zevende maand. Verzoeker heeft aangegeven dat hij zelf maar zeven dagen is gebleven. Eveneens heeft verzoeker bij verweerster vermeld niet goed te zijn in

data, en zich dit niet goed kan herinneren. Hij vervolgt dat er uiteraard een aantal data zijn die in het geheugen van kandidaat-asielzoekers zijn gegrift, maar dit betekent niet dat er andere dingen zijn die moeilijk in de tijd kunnen worden geplaatst. Het argument van verweerster, met name dat verzoeker wel andere data kan herinneren, gaat dan ook niet op.

Wat betreft het protest op 21 januari 2014 herhaalt verzoeker dat hij enkel over zijn eigen ervaring heeft gesproken. Verzoeker zelf heeft geen weet van andere protesten.

Aangaande de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker de arrestatie in januari 2010 niet heeft vermeld, stelt verzoeker dat dit niet zo uitzonderlijk is, nu er aan asielzoekers zeer weinig tijd wordt gegeven tijdens het invullen van de vragen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ook verzoeker heeft dit op eenzelfde manier ervaren en moest uiterst kort antwoorden. Hij vervolgt dat de arrestatie in 2010 er wel is geweest, maar niet een directe aanleiding was om het land te verlaten. Bovendien is verzoeker toen maar enkele uren vastgehouden. Dit kan bezwaarlijk onder het woord "arrestatie" worden gebracht.

Betreffende het motief in de bestreden beslissing dat documentfraude in Soedan vaak zou voorkomen en dat ze door eender wie zouden kunnen worden gefabriceerd, stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat het hier gaat over objectieve informatie, die niet kan toegepast worden op het individuele geval van verzoeker. De documenten dienen op authenticiteit te worden onderzocht. Volgens verzoeker kan verweerster niet volstaan door deze documenten louter en alleen op basis van vermeende fraude af te wijzen. Wat betreft de kopieën merkt verzoeker op dat de politie en rechtbank alleen maar kopieën bezorgd. Het is voor verzoeker niet mogelijk originele te bekomen.

Verzoeker merkt voorts op dat de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de toekenning van een subsidiair beschermingsstatuut in de bestreden beslissing op geen enkele wijze werd gemotiveerd.

In het administratief dossier van verweerster is er evenmin landeninformatie terug te vinden, waaruit de redenen van de weigering zouden kunnen afgeleid worden. Of een persoon het slachtoffer dreigt te worden als het gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict of het risico heeft om aan onmenselijke behandelingen te worden blootgesteld, dient telkens aan de hand van de meest actuele situatie beoordeeld te worden.

Verzoeker verwijst naar een persartikel van Aljazeera en een rapport van OSAC aangaande de algemene (veiligheids)situatie in Sudan en meer bepaald de regio in Darfur, en stelt dat zijn veiligheid op geen enkele manier gegarandeerd kan worden. Ook verwijst verzoeker naar reisadvies over Soedan.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing "*te vernietigen en te hervormen en verzoeker het statuut van vluchteling overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag van Genève en artikel 48/3 Vreemdelingenwet toe te kennen, minstens de beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek*". In ondergeschikte orde vraagt hij de bestreden beslissing "*te vernietigen en te hervormen en verzoeker subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 Vreemdelingenwet toe te kennen, minstens de beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek*".

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr.

205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. De Raad stelt vast dat er geen geloof kan gehecht worden aan de door verzoeker verklaarde vervolgingsfeiten door de Soedanese autoriteiten.

2.3.1. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker pas op het gehoor bij het Commissariaat-generaal heeft laten weten lid te zijn van de politieke organisatie Girifna. Verzoeker liet dit geheel onvermeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken en antwoordde zelfs negatief op de vraag of hij actief was in een organisatie (of vereniging, partij) (zie vragenlijst CGVS, punt 3.3).

Verzoekers uitleg voor het niet vermelden dat hij lid is van Girifna, namelijk dat het geen officieel erkende partij is die niet tot de regering behoort, neemt de Raad niet aan. Men vroeg verzoeker immers niet of hij lid is van een officieel erkende politieke partij in Soedan, maar of hij lid was van een organisatie. Waar verzoeker aangeeft dat hij angst had om onmiddellijk open kaart te spelen, wijst de Raad er op dat de asielaanvraag op zich al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen is in de bescherming die de Belgische autoriteiten verzoeker bieden. De behandeling van een asielaanvraag geschiedt in vertrouwen en "angst" kan bezwaarlijk een reden zijn om in het onthaalland onjuiste informatie omtrent het asielrelaas te debiteren.

Verzoekers uitleg dat men hem bij de Dienst Vreemdelingenzaken gezegd zou hebben om het kort te houden waardoor hij daar niet zou kunnen gezegd hebben dat hij lid was van Girifna, overtuigt de Raad evenmin. Verzoeker had evengoed "ja" kunnen zeggen in plaats van "nee".

Het volgend excuus van verzoeker voor het volledig onvermeld laten bij de Dienst Vreemdelingenzaken van zijn lidmaatschap, met name dat hij werd opgestoken door anderen en het advies gevolgd heeft van een vriend van hem om dit niet onmiddellijk mee te delen, biedt hiertoe geen verschoning. Verzoeker is immers zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij al dan niet aflegt. Op verzoeker rust een persoonlijke verantwoordelijkheid om van bij het begin van de asielprocedure waarheidsgetrouwe informatie te verschaffen over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielautoriteiten zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag.

2.3.2. Voorts acht de Raad het niet geloofwaardig dat verzoeker zijn lidkaart van de politieke organisatie Girifna niet bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft neergelegd, laat staan melding van gemaakt, terwijl hij verklaarde voor het Commissariaat-generaal reeds in het bezit te zijn van deze lidkaart toen hij in België aankwam en hij, wetende dat hij documenten nodig had om zijn identiteit te bewijzen bij een asielaanvraag, veel moeite heeft moeten doen om zijn lidkaart te bekomen. Hij vermeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken echter enkel dat hij over een aanvraag voor een identiteitskaart beschikte maar dat die nog in Soedan lag (zie verklaring DVZ, persoonlijke documenten en overzicht voorgelegde identiteits- en reisdocumenten + ontvangstbewijs andere documenten).

Verzoekers uitleg voor het niet tonen van zijn lidkaart bij de DVZ is des te ongeloofwaardiger aangezien hij vertelde dat hij deze lidkaart al had toen hij in België kwam. Verzoeker verklaarde dat hij die kaart niet bij zich had toen hij op 21 januari naar het protest ging (zie gehoorverslag 20 april 2015, 8). Aangezien verzoeker vertelde dat hij werd gearresteerd tijdens het protest van 21 januari (*ibid.*, 11) en dan werd opgesloten waarna hij, na zijn ontsnapping, naar het huis van een vriend ging en dan naar

Port Soedan (*ibid.*, 20), werd er verzoeker de vraag gesteld hoe het dan kan dat hij die lidkaart bij zich had toen hij in België aankwam. Verzoekers uitleg hiervoor was dat een vriend van zijn nonkel, A., hem die kaart, die in het huis van zijn nonkel in Khartoem lag, had gebracht in Port Soedan. Hij kwam verzoeker die kaart brengen omdat verzoeker het hem zou gevraagd hebben en hij vroeg hem dat omdat hij alle documenten wilde hebben die zijn nationaliteit konden bewijzen. Verzoeker vroeg hem niet om andere documenten omdat hij niet wist waar deze zich bevonden (*ibid.*, 21-22). Verzoeker verklaart dus dat hij een vriend van zijn nonkel van Khartoem naar Port Sudan liet komen om hem zijn lidkaart te brengen aangezien hij alle documenten wilde hebben die zijn nationaliteit bevestigen en verzoeker toonde deze dan niet bij de DVZ.

Verzoekers verweer voor het niet neerleggen van zijn lidkaart van Girifna, met name omdat hij de kans niet zou hebben gekregen om alles bij de DVZ uit te leggen, overtuigt de Raad allerminst. Dat hij zijn lidkaart van Girifna speciaal laat overkomen van Khartoem naar Port Sudan, enkele dagen voor zijn vertrek, omdat hij een bewijs wilde hebben van zijn nationaliteit en hij deze kaart dan niet toont, laat staan melding van heeft gemaakt, wanneer men hem bij de DVZ om zijn documenten vraagt, acht de Raad niet geloofwaardig.

2.3.3. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker de namen Nagi Mussa en Rudwan Dawod niet kende (*ibid.*, 12), terwijl uit informatie vervaardigd in het administratief dossier blijkt dat Nagi Mussa en Rudwan Dawod medeoprichters zijn van de beweging Girifna. Verder blijkt dat Rudwan Dawod, die gearresteerd werd in 2012, grote bekendheid geniet in Soedan als leider en lid van Girifna door de rechtszaak die tegen hem ingespannen werd door de Soedanese regering. Ook Nagi Mussa werd gearresteerd door de Soedanese autoriteiten en vrijgelaten waarna hij naar Egypte verhuisde.

De blote bewering dat de meeste oprichters van de partij Girifna bij de leden niet bekend zijn, overtuigt de Raad niet. Van een zelfverklaard lid zoals verzoeker, mag verwacht worden dat hij voormelde namen op zijn minst kan herkennen. Dat hij hier niet in staat bleek te zijn, ondermijnt verder zijn interesse in zijn politieke partij. Dat verzoeker bepaalde andere elementen wel weet over zijn vermeende politieke partij, doet hieraan geen afbreuk.

2.3.4. Voorts acht de Raad het ongeloofwaardig dat verzoeker, als politiek activist, geen weet had van de protesten tegen de verhoging van de brandstofprijzen in Soedan in september 2013 (luidens de informatie vervaardigd in het administratief dossier vond het hoogtepunt van deze protesten plaats in september 2013) hoewel hij verklaarde enkele maanden daarvoor deel te hebben genomen aan deze protesten.

Verzoekers verweer dat hij slechts heeft deelgenomen aan de protesten die plaats vonden in de zesde en zevende maand en hij toen zelf maar zeven dagen is gebleven, biedt hiertoe geen verklaring. Verzoeker verklaarde immers dat hij op 1 november 2013 lid werd van Girifna en hij dan waarschijnlijk een paar dagen voordien naar Khartoem ging (*ibid.*, 6, 13). Waar verzoeker aangeeft dat hij niet goed is in data, merkt de Raad op dat verzoeker nochtans wel weet aan te duiden dat hij op 1 november 2013 lid is geworden van Girifna, hij op 4 juli 2014 ontsnapte uit de gevangenis, hij op 12 juli 2014 vertrok uit Khartoem (*ibid.*, 5), hij bij verstek veroordeeld werd in Soedan op 8 augustus 2014 (*ibid.*, 7), hij uitgenodigd werd door Girifna op een feest op 10 januari 2014 en dat dit een donderdag was (*ibid.*, 9), hij behandeld werd in het ziekenhuis op 14 januari 2010 (*ibid.*, 9) en hij aankwam in België op 30 juli 2014 (*ibid.*, 10). Dat verzoeker zich het hoogtepunt van de protesten tegen de verhoging van de brandstofprijzen in Soedan niet kan herinneren hoewel hij verklaarde dat hij enkele maanden daarvoor deelnam aan deze protesten, ondermijnt verder het door hem geschetste profiel als politiek activist.

2.3.5. Verder verklaarde verzoeker dat hij al enkele dagen in de wijk Kalakla aanwezig was voor de protesten van 21 januari 2014 en dat deze protesten begonnen op 21 januari (*ibid.*, 5 en 14). Uit informatie vervaardigd in het administratief dossier blijkt echter dat er al in de dagen voorafgaand aan 21 januari protesten uitgebroken waren in Kalakla omwille van het tekort aan brood en de stijgende prijzen.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift benadrukt dat hij op 21 januari 2014 zijn eigen ervaring heeft meegemaakt en zelf geen weet heeft van andere protesten, stelt de Raad vast dat verzoeker zich louter beperkt tot het volharden in en herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoeker aldus in gebreke blijft.

2.3.6. Tot slot stelt de Raad vast dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding gemaakt heeft van de arrestatie in januari 2010, hoewel hem duidelijk gevraagd werd of hij gearresteerd werd in Soedan.

Verzoekers verklaring dat er hem niet veel tijd gegeven werd tijdens het invullen van de vragen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en hij uiterst kort moest antwoorden, biedt hiertoe geen verschoning. Toen verzoeker gevraagd werd of hij gearresteerd werd in Soedan, heeft hij immers uitdrukkelijk verklaard dat hij eenmaal gearresteerd werd (zie vragenlijst CGVS). Het zou verzoeker niet meer tijd gekost hebben met te antwoorden dat hij tweemaal gearresteerd werd.

Waar verzoeker dan beweert dat dit niet als een arrestatie kan beschouwd worden gezien hij slechts enkele uren werd vastgehouden en dit overigens niet de directe aanleiding betrof om het land te verlaten gezien dit zich situeerde in 2010, kan hij niet worden gevolgd. Dat verzoeker een arrestatie en de martelingen die hij daarbij onderging als een *“normaal ding”* zou beschouwen en het daarom niet vermeld heeft bij de DVZ, is allerm minst geloofwaardig. Deze vaststelling klemt des te meer gezien hij zei dat hij er drie wonden aan zijn hoofd aan overhield, een wonde op de onderkant van zijn voet en dat ze de nagels van zijn voet zouden verwijderd hebben. Verzoeker legde daar ook een medisch certificaat van neer van zijn behandeling in het ziekenhuis in januari 2010 en hij verklaarde dat certificaat zelf nooit gezien te hebben tot het opgezonden werd door zijn advocaat toen hij zich al in België bevond (zie gehoorverslag 20 april 2015, 10).

Bovendien betreffen dit tegenstrijdige verklaringen als uitleg voor het feit dat verzoeker bij de DVZ niets gezegd hebt over zijn arrestatie in 2010. Eerst zegt verzoeker dat men hem daar gezegd heeft het kort te houden en wanneer hij erop gewezen wordt dat hij bij de DVZ expliciet heeft gezegd dat hij eenmaal gearresteerd werd, zegt verzoeker dan dat hij dat eigenlijk niet als een arrestatie beschouwt, dat het *“een normaal ding is”* voor hem (*ibid.*,10).

Gelet op bovenstaande vaststellingen, verzoekers strijdige en incoherente verklaringen, hecht de Raad geen geloof aan verzoekers asielmotieven en aldus evenmin aan de hieruit afgeleide arrestatie en ondergane martelingen in januari 2010. Het medisch certificaat van zijn behandelingen in het Specialised medical center hospital in Khartoem van 14 januari 2010 waarin beschreven wordt dat verzoeker een wonde onderaan zijn voet en een wonde aan zijn hoofd heeft en dat zijn beide voeten 3 teennagels ontbreken, verandert de bovenstaande vaststellingen niet daar dit attest gelijk waar en door eender wie kan opgemaakt zijn.

2.4. De overige documenten die verzoeker ter staving van zijn asielrelaas neerlegt, zijnde een kopie van zijn identiteitskaart, een kopie van een oproepingsbrief waarin staat dat verzoeker beschuldigd wordt van deelname aan het ondermijnen van het regime en de binnenlandse veiligheid en van spionage, een kopie van een veroordeling bij verstek van de correctionele rechtbank van Khartoem op 8 augustus 2014 waarin u veroordeeld wordt tot levenslange opsluiting, een brief van Girifna, een lidkaart van Girifna, vermogen niet de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas te herstellen.

De kopie van zijn identiteitskaart verandert de hierboven gedane vaststellingen niet aangezien zijn nationaliteit hier niet in twijfel wordt getrokken.

De oproepingsbrief en veroordeling zijn het gevolg van zijn vervolging door de Soedanese autoriteiten, die hierboven als niet geloofwaardig beschouwd wordt. Deze zijn dus allerm minst een bewijs van de door verzoeker verklaarde vervolging door de Soedanese autoriteiten daar ze gelijk waar en door eender wie kunnen gefabriceerd zijn.

De brief en lidkaart van Girifna kunnen bezwaarlijk als bewijs aanvaard worden van het door verzoeker verklaarde lidmaatschap van Girifna daar ze gelijk waar en door eender wie kunnen opgemaakt zijn en verandert de hierboven gedane vaststellingen, waarin zijn lidmaatschap van Girifna in Soedan totaal ongeloofwaardig wordt geacht, niet.

Wat betreft het medisch certificaat opgemaakt door dokter D. V. waarin staat dat verzoeker een litteken op zijn hoofd heeft dat zou veroorzaakt zijn door een handvat van een pistool en een litteken op de zool van zijn rechervoet heeft dat zou veroorzaakt zijn door een bajonet, stelt de Raad vast dat de arts zich hier duidelijk enkel op verzoekers verklaringen over de oorzaken van deze littekens baseert. Deze vaststellingen vormen dan ook geen bewijs voor de door verzoeker verklaarde arrestatie en folteringen die hierboven als niet geloofwaardig beschouwd worden. Verder vermeldt dit medisch attest

dat verzoeker schimmelnagels aan zijn tenen heeft. In het attest staat niet vermeld dat deze schimmelziekte het gevolg zou zijn de door hem verklaarde arrestatie en foltering die hierboven als niet geloofwaardig beschouwd worden.

In de mate verzoeker er van uit gaat dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond, wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde kunnen weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is, zoals blijkt uit bovenstaande overwegingen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen.

Gelet op voorgaande vaststellingen en mede gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit onmiskenbaar blijkt dat documentenfraude vaak voorkomt in Soedan, kan er geen bewijswaarde worden gehecht aan de door verzoeker neergelegde oproepingsbrief, veroordeling, brief van Girifna, lidkaart van Girifna en medische attesten.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.6. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn

2.7. De Raad wijst erop dat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest van 30 januari 2014 heeft bepaald dat de uitdrukking "binnenlands gewapend conflict" betrekking heeft op een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het Hof bracht ook in herinnering dat een gewapend conflict slechts kan leiden tot toekenning van de subsidiaire bescherming als de mate van willekeurig geweld zo hoog is dat de verzoeker, louter door zijn aanwezigheid op het betrokken grondgebied, een reëel risico op ernstige en individuele bedreiging van zijn leven of zijn persoon zou lopen (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité/Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*).

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

Het internetartikel van Aljazeera "*UN warns of worsening situation in Sudan's Darfur*" d.d. 11 juni 2015 en het rapport van OSAC "*Sudan 2015 Crime and Safety Report*" d.d. 20 mei 2015 vermogen geen toestand van intern gewapend conflict in Soedan aan te tonen. Deze informatie maakt evenwel gewag van ernstige spanningen in Darfur en grensconflicten, doch er kan niet gesteld worden dat deze over het hele grondgebied het niveau bereiken van een intern of internationaal gewapend conflict of de streek van Al Gezira gevechten kent.

Wat betreft het reisadvies waarnaar verzoeker verwijst, wijst de Raad erop dat een negatief reisadvies gericht ten aanzien van toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een bepaald land of die niet van

een bepaalde regio in dit land afkomstig zijn, niet zonder meer kan worden doorgetrokken voor personen zoals verzoeker die wel deze nationaliteit hebben en van deze regio afkomstig zijn. De reisadviezen waarnaar verzoeker verwijst, zijn irrelevant daar het niet slaat op verzoekers concrete situatie, doch slechts een algemene strekking heeft en bedoeld is om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het betrokken land.

Verzoeker toont niet aan middels concrete objectieve informatie dat er actueel in het hele land sprake is van een gewapend conflict waarbij er voor burgers een reëel risico op ernstige schade is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Besluit

2.8. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.9. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK